

UN CUVÂNT LA TIMP DESPRE SERVICIU

Începutul anului nou este un moment potrivit pentru a privi situația timpului și speranțele în via Domnului. Când medităm asupra cuvântului profetic: „Adunați-mi pe cuvicioșii Mei”, atunci vedem că acest cuvânt a avut să se îndeplinească în decurs de aproape 1900 de ani. Chemarea, alegerea și adunarea acestor cuvicioși, s-a făcut din toate limbile, națiunile și popoarele, întrucât ei aveau să fie moștenitori cu Cristos în Împărăția Sa — pentru binecuvântarea lumii în vârsta viitoare.

Noi vedem în ce mod a folosit Domnul mărturia urmașilor Săi credincioși pentru ducerea acestei chemări la îndeplinire și de a vesti cuvântul învățurii Sale. Astfel Domnul Isus, când s-a despărțit de ucenicii Săi, El i-a învățat să meargă în toată lumea și să vestească vestea adevărului și a milei Sale în tot locul. Ucenicii au fost supuși față de însărcinarea divină, după cum vedem din raportul Bibliei, ei au mers în toate părțile și „au vestit pe Isus și învierea”.

Soli pentru Cristos

Când Pavel a vorbit despre privilegiul său în serviciul Domnului, el a zis: „Da, mie, cel mai mic dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc printre neamuri evanghelia bogățiilor nepătrunse ale lui Hristos” (Efes. 3:8). El amintește bisericii că ea de asemenea are parte în această însărcinare: „Și toate acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu Sine prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării: că adică Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele și punând în noi cuvântul acestei împăcări. Noi deci suntem trimiși împluterniciți pentru Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, pentru Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!” — 2Cor. 5:18-20.

Dacă ne uităm de-alungul Vârstei Evanghelice și privim ziua noastră în lumina profeției, noi recunoaștem că Biserica aproape și-a îndeplinit însărcinarea, deoarece fără îndoială, noi ne aflăm foarte aproape de sfârșitul acestei vârste. Dar Biserica nu trebuie să înceteze această mărturie, atâta timp cât ea este în carne. Totuși, afară de aceasta, noi avem dovezi puternice că Biserica trăiește în timpul adunării sau străngerii, pe care Domnul l-a numit timpul secerișului, care, după cum El a zis, va fi sfârșitul lumii. Acesta este un timp când mărturia, întrucât este dată pentru desfășurarea adevărului într-un mod clar, ea pătrunde pe toți cei ce veghează și aduce cu sine lumină, putere și mângâiere, — da, ea ajută pe adevărații credincioși să poată aștepta „ziua Domnului” în liniște chiar și în mijlocul împrejurărilor apăsătoare, și în cele din urmă îi pregătește pentru a putea intra în prezența Marelui ceresc.

Și cine dintre noi poate susține, că această lucrare nu se face și acuma în mod regulat? Există un număr frumos în toată lumea, care astăzi au fost luminați, și care au aflat puterea apărătoare a adevărului în aceste zile din urmă; și există încă și alții, care, în mijlocul cernerilor, examinărilor și încercărilor de credință, prin o clară înțelegere a adevărului, au primit un mare ajutor, ceea ce are o mare însemnătate în ce privește împrejurările și situația poporului lui Dumnezeu din zilele noastre.

Servind corpului lui Cristos

Și în aceasta constă privilegiul nostru. În timpul când, la prima Sa venire, Domnul nostru umbla cu ucenicii Săi, strângând recolta secerișului Vârstei Iudee, El a îndemnat pe ucenicii Săi să roage pe Domnul secerișului ca să trimită mai mulți lucrători în via Sa.

Considerând faptul că în toată lumea există frați, care sunt împrăștiți peste tot locul și sunt descurajați, și unii dintre ei sunt încurcați; și știind că pentru ei există o veste care i-ar putea bucura și mângâia, și le-ar putea fi de mare ajutor, nu e oare potrivit ca noi să îndeplinim acest serviciu la care într-adevăr suntem însărcinați de Domnul, care ne-a arătat că privilegiul nostru de a servi este pentru frați: de-ai face în stare să devină tari în Domnul și în puterea tăriei Lui? Să nu fie oare spre plăcerea Domnului, când toți ucenicii Săi credincioși ar avea o mare aplecare de a servi fraților lor în situația grea de astăzi? Da, toți fiii adevărați ai lui Dumnezeu ar trebui să se roage, ca Domnul să trimită mai mulți lucrători și mai mult ajutor pentru sprijinirea urmașilor Săi. Nu este oare potrivit ca inima acestora — a fiecăruia care înțelege situația prezentă — să se umple tot mai mult cu interesul de a căuta tot felul de mijloace raționale, pentru înaintarea cauzei Domnului și servirea fraților?

Cu aceste cuvinte nu avem intenția de a încuraja pe cineva la un lucru de propagandă. Serviciul nostru nu este de a face propagandă, după cum această expresie se înțelege în mod general. Noi nu avem de-a vesti un

sistem sau un oarecare plan omenesc, și tot așa nu avem de a întări și a edifica nici un fel de sistem sau organizație bisericească. Noi nu avem un astfel de lucru în mijlocul nostru, ci de a recunoaște în mod simplu simplitatea și ordinea Bisericii primitive: „unul singur este Îndrumătorul vostru: Hristos; și voi toți sunteți frați.” (Matei 23:8) Ca soli ai lui Cristos suntem atenți numai la privilegiul serviciului Evangheliei adevărate, și aceasta înseamnă a clădi pe frați în caracterul lui Cristos și a-i încuraja în dezvoltarea roadelor Spiritului sfânt, mângâind pe toți cei apăsăți după cum îi place Domnului să ne conducă.

Ajutând pe cei îngreunați

Într-adevăr, noi am observat că binecuvântarea Domnului a fost revărsată într-un mod abundent asupra serviciului, care dintr-un punct de vedere apare ca o slabă osteneală a fraților, care au lucrat împreună în acest serviciu. Cercetarea fraților prin „Studii în Scripturi”, fără îndoială că le-a adus o mare îmbărbătare și împuternicire și le-a ajutat să-și cunoască drumul mai clar. Noi am observat că în scurt timp, mulți dintre frații cu care în anii trecuți, mai mult sau mai puțin, am fost uniți, frați, care prin împrejurările și încercările deosebite din aceste zile grele, au fost neliniștiți și apăsăți s-au trezit și au înțeles cuvântul Păstorului bun: „Acesta este drumul, umblați pe el”.

Cu această ocazie vrem să amintim, că ajungând la timpul înnoirii abonamentelor, am fost foarte încurajați prin diferite scrisori ale fraților din toate părțile, care reînnoindu-și abonamentul la această revistă, și folosindu-se de ocazie, și-au exprimat recunoștința într-o privință sau alta în mod lăudabil. Afară de aceasta lista abonamentelor s-a mărit prin noi abonamente. Unii din acești noi abonați sunt frați a căror atenție nu demult a fost îndreptată asupra revistei noastre, alții sunt dintre aceia care vreau să contribuie la binecuvântarea altora. Iar alții sunt activi în răspândirea literaturii adevărului; și aceștia în continuu aduc vești îmbucurătoare din diferite părți.

Sunt încă ocazii prețioase

Totodată vrem să mai clarificăm și aceea că, scoțând revista întotdeauna am tipărit cu un oarecare număr mai multe, și de aceea ne îndreptăm către aceia dintre cititorii noștri, care se află într-o situație mai potrivită și ar putea plasa câte un exemplar de probă. Aceste numere stau la dispoziția prietenilor noștri. Aceștia, dacă au plăcere, pot să ne trimită numele și adresa celor ce iubesc acest adevăr, și noi le vom trimite apoi exemplarele de probă direct la adresa lor.

De asemenea cei ce au cercetat pe frați au adus iar o mare binecuvântare. S-a dorit și se dorește în mod deosebit, ca aceste cercetări să fie continuate în mod regulat. Astfel adesea se întâmplă, că un frate care este bine înzestrat cu adevărul prezent, poate să dea un mare ajutor prin încurajarea și îmbărbătarea celor descurajați. Deocamdată cercetarea se face numai la unul sau la doi, iar apoi și la mai mulți, care sunt obișnuiți să se adune împreună pentru studierea Cuvântului și de a mulțumi lui Dumnezeu pentru binecuvântările primite.

Deoarece astăzi se pare că se prezintă multe și prețioase ocazii pentru înmulțirea serviciului și ajutorarea fraților, noi într-adevăr am dori ca mai mulți din poporul Domnului să fie activi pentru ca să se poată face mai mult serviciu în interesul tuturor.

El vine cu bucurie

Întocmai după cum nu putem crede că ar fi voia Domnului ca noi să cerem bani, ci simplu să folosim în modul cel mai înțelept tot ce El ar vrea să ne dea, tot așa credem că nu ar fi voia Domnului ca noi să forțăm un oarecare serviciu pentru El. Noi simplu atragem atenția asupra ocaziilor ce se prezintă pentru serviciu și privilegiile oferite nouă și asupra avantajelor și binecuvântărilor care totdeauna se înmulțesc pentru cei credincioși. Cu toate acestea noi putem vorbi despre fapte dovedite prin experiențe, pe care mulți din poporul Domnului pot să le mărturisească, că anume, Domnul binecuvintează în mod deosebit pe aceia, care, după ce ei înșiși au primit lumină și ajutor, nu pun această lumină sub obroc, ci cu încredere și în mod înțelept o lasă să strălucească pentru binele și fericirea altora. Fără îndoială că pentru cei ce sunt însuflețiți de un zel iubitor, există multe posibilități de a servi Domnului și de-a avea parte în înaintarea cauzei Sale atât de scumpă inimii noastre.

În sfârșit să nu uităm faptul, că înainte de toate răspunderea pentru îngrijirea mieluceilor Domnului este pe umerii marelui Păstor, și noi suntem siguri că El va înmulți ocaziile pentru apărarea, conducerea și ajutorarea poporului Său, dacă El vede de bine aceasta. Noi putem fi siguri, că nici unul dintre credincioși, care ia aminte la ceea ce aparține Domnului, nu va fi lăsat în voia sorții, ci totdeauna va avea locul de scăpare și îngrijirea

necesară prevăzută mai dinainte. Domnul vrea să ducă pe poporul Său la desăvârșire. E bine însă să ne amintim în mod serios, că El cheamă pe aceia care sunt niște vase slabe de pământ, și-i încarcă cu răspundere ca și cum tot ar depinde de ei. Astfel El cere credincioșie de la fiecare, și fericit este cel ce are privilegiul de a fi „conlucrător cu Dumnezeu”. El vrea ca la urmă, toți aceia care sunt credincioși votului de consacrare până la moarte, să ajungă în locuința lor cerească — să ajungă la coroana vieții. Nu peste mult, această adunare a Bisericii întâilor născuți va fi sfârșită, și atunci va fi îndeplinită făgăduința: „Cel care umblă plângând, purtând sămânța de semănat, se întoarce cu cântec de veselie, purtând snopii.” — Psalmul 126:6.